

באות העצבנית

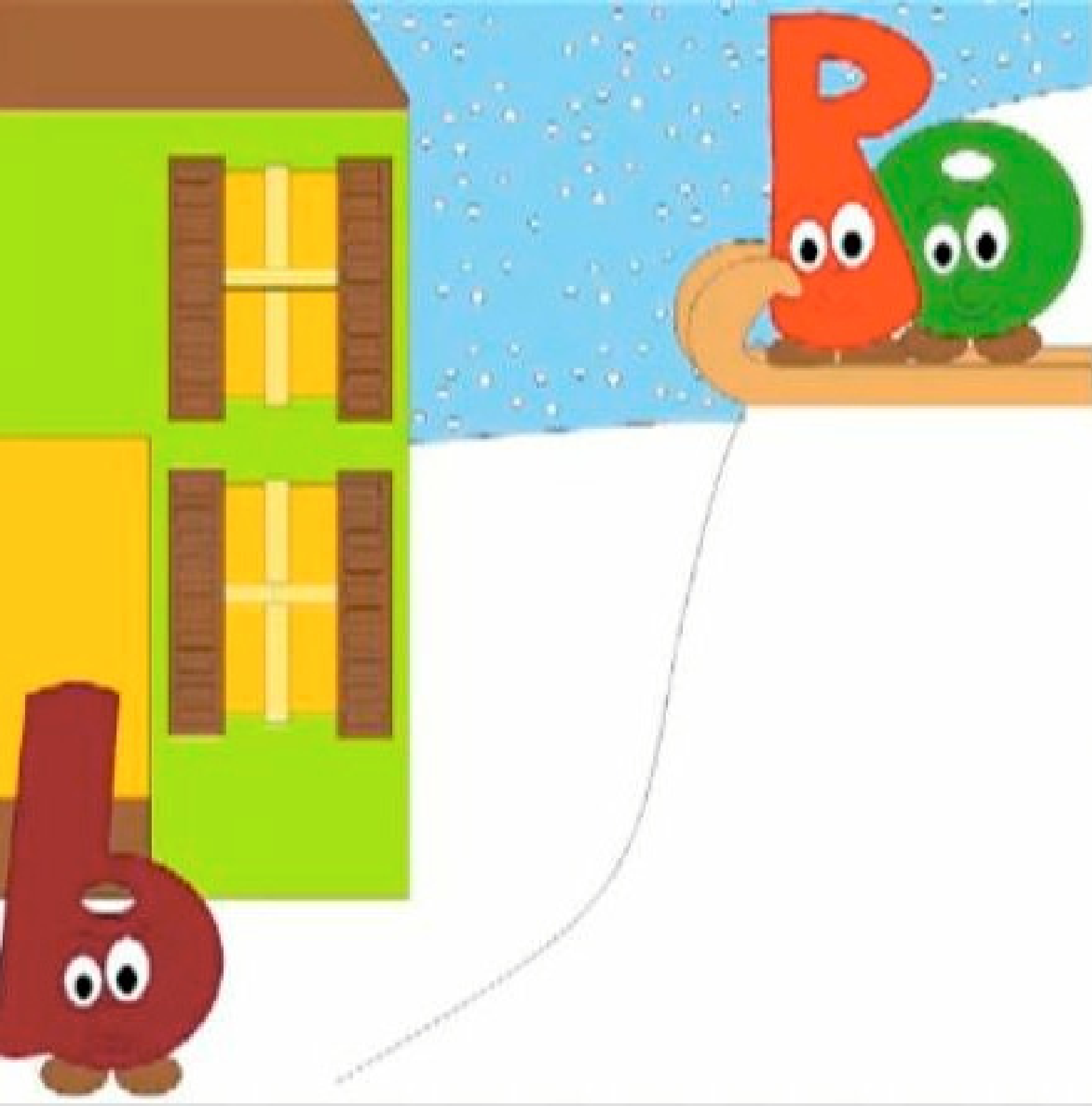
מאת דניאל ארריקו

**האות B חיה בעולם המילים.
היא לא אהבה לעבוד.**

**ולא הייתה חרוצה כשלמדה
בכיתה ב'**

**ביום הולדת שלה התעצלה לנשוף
כדי לכבות את הנרות.
היא רק חיכתה שהן תבערנה עד
הסוף.**

**כשיצאה לים, התעצלה אפילו
להתייבש.**

**ולכן הרטיבה את הבגדים
ולכלכה אותם בחול.**

**כשאותיות אחרות יצאו לגלוש,
היא חיכתה להן לרגלי התל.**

**היא באה תמיד הראשונה
כשהזמינו אותן לשתות שוקו
חם.**

**כשהתבגרה, נעשתה האות B
עוד יותר עצלנית.**

**היא אהבה לשבת רק במקום
אחד.**

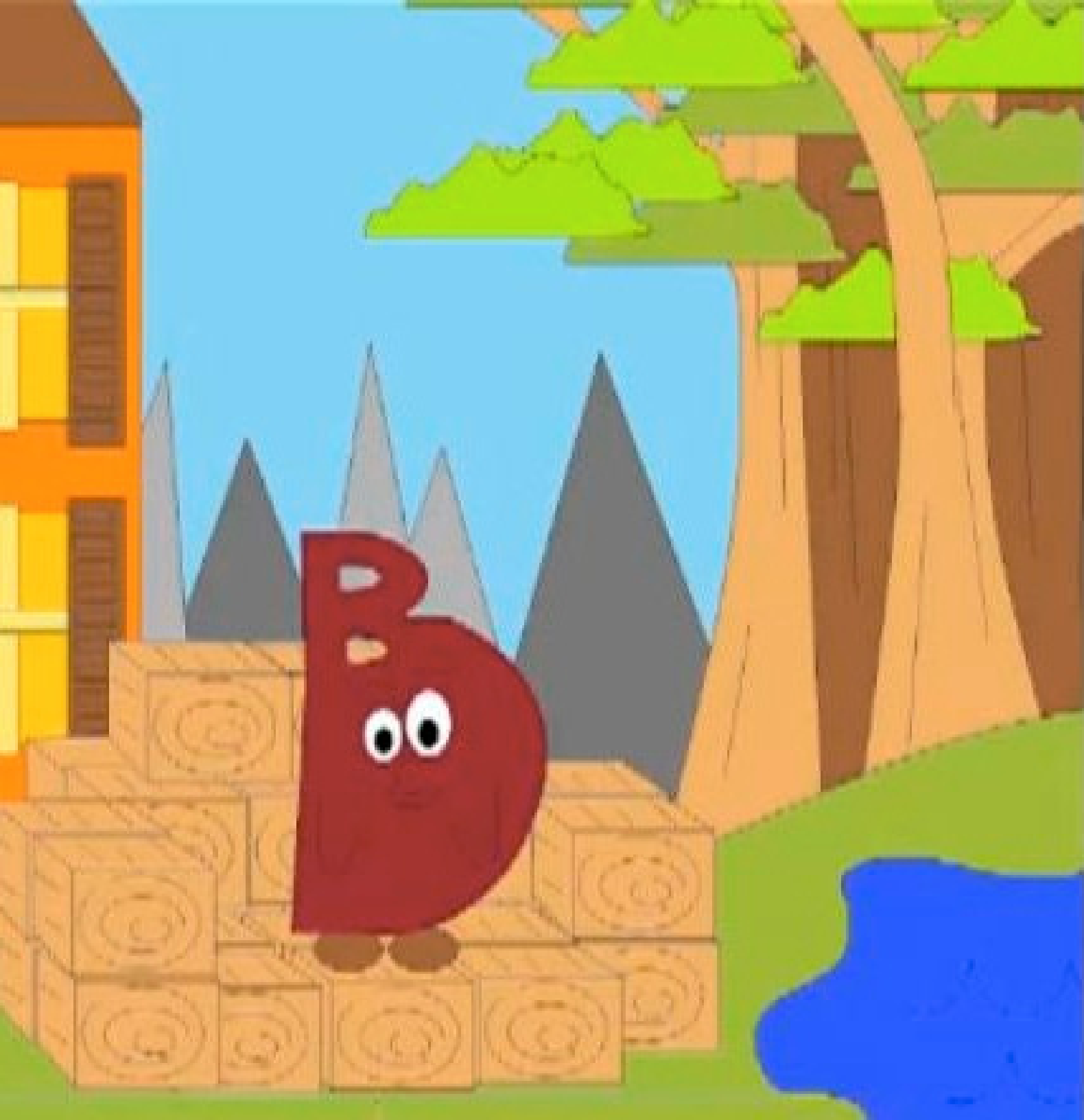
**אבל יום אחד אמרה לה החברה
שלה W "אם את יושבת סתם כך
במקומך, לפחות תשבי בחוץ."
והאות B יצאה לחצר.**

**אבל אז לא מצאה לה מקום טוב
כדי לשבת.**

**"אם יצאתי כבר, לפחות שיהיה
לי משהו לשבת עליו בנוחיות"
אמרה.**

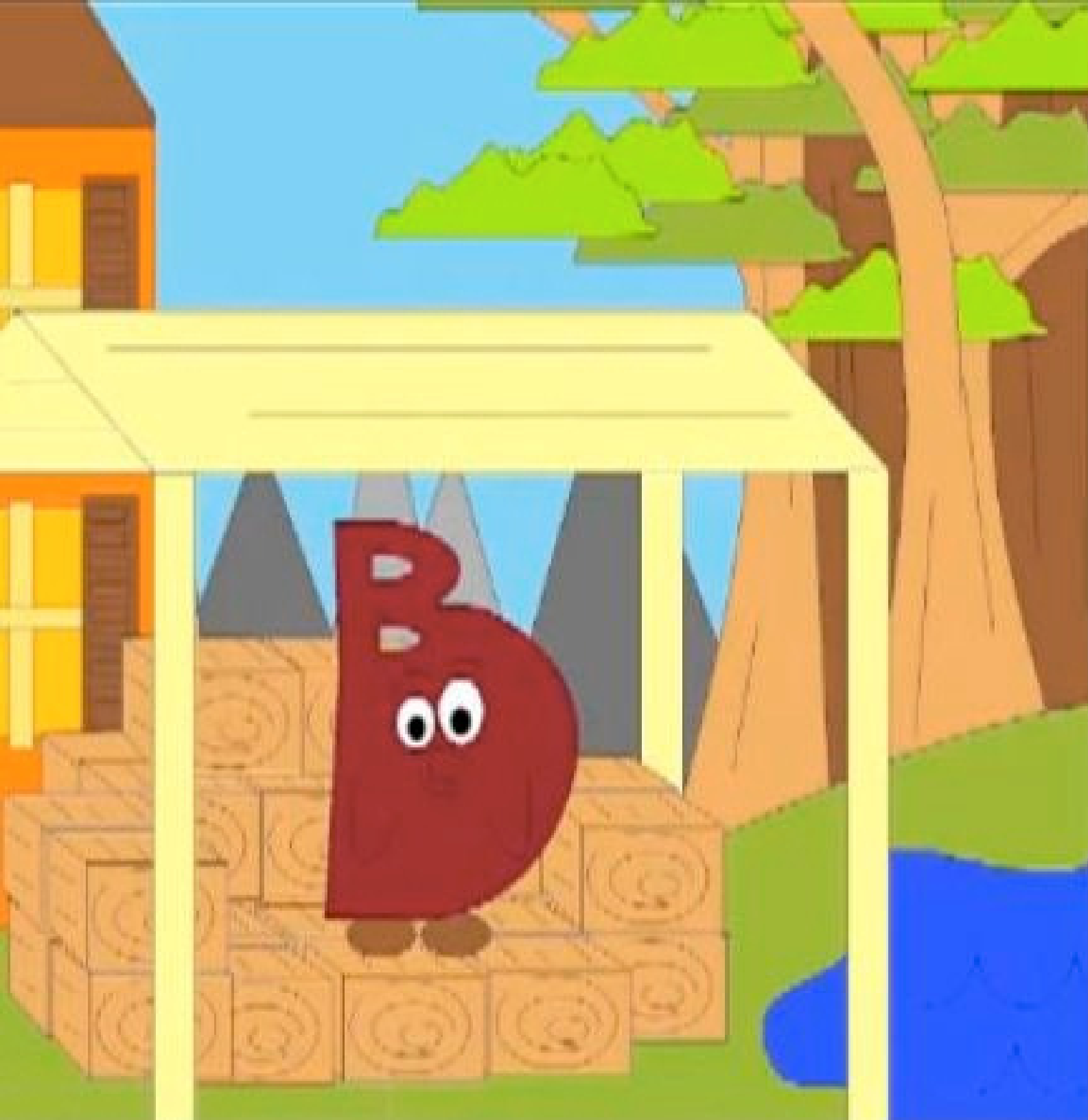
**ואז היא כרתה עץ, ניסרה אותו
ועשתה לעצמה כורסה גדולה
ונוחה.**

ואז הסתכלה סביב.

**"אם אשב בחוץ, אז שיהיו לי
לפחות מים להסתכל עליהם"
אמרה לעצמה.**

**היא לקחה את והתחילה לחפור.
חפרה בור גדול, מילאה אותו
במים ועשתה בריכת מים יפה.**

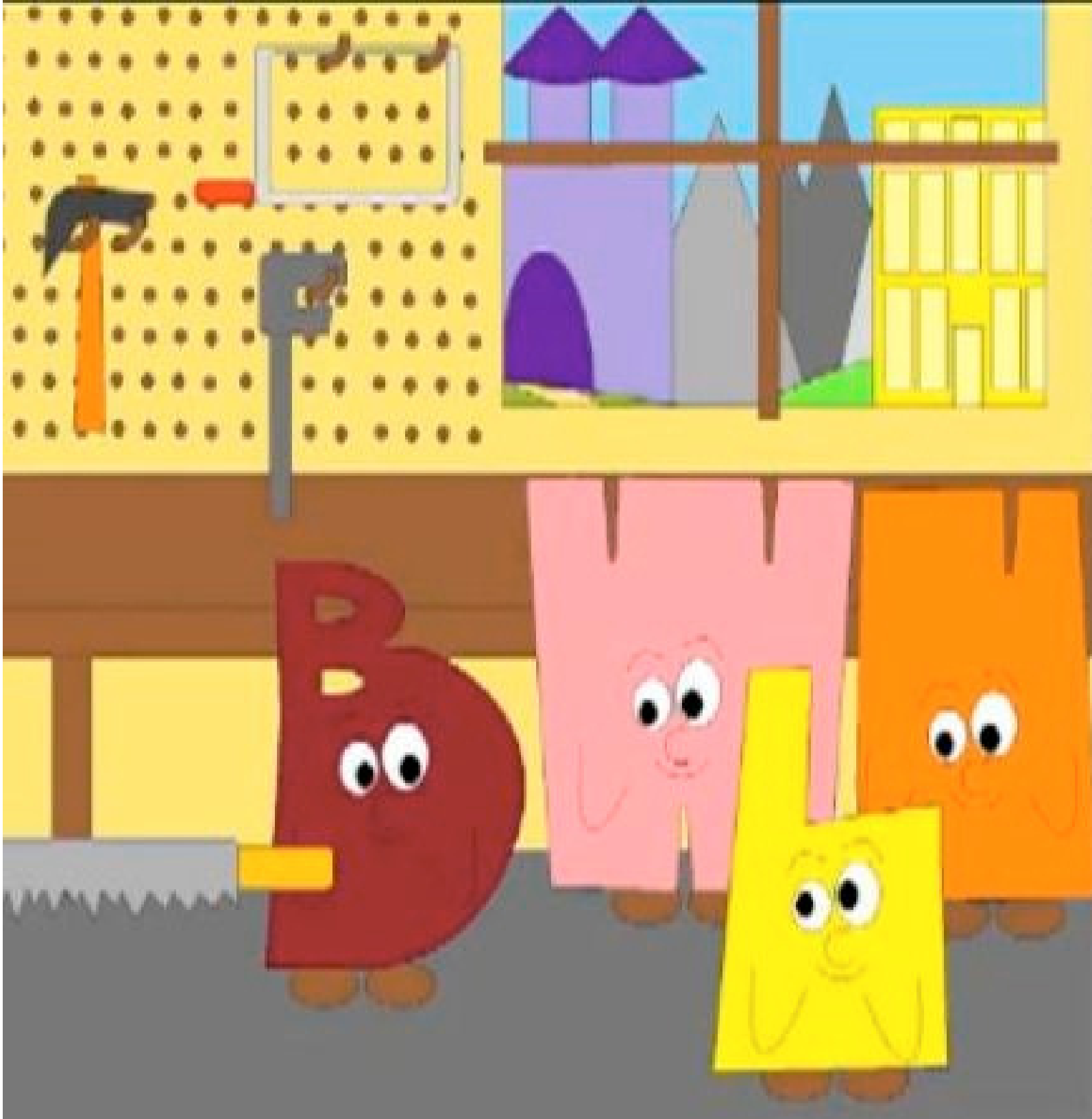

**ורק השמש הציקה לה. "אם
אשב ליד הבריכה שלי, נחוץ
משהו שיצל עלי מקרני השמש
החמים" אמרה לעצמה.**

**ומענפי העץ הכרות עשתה סככה
מעל הכורסה שלה.
כשהתישבה בכורסה הרגישה
איזו תחושה מוזרה.**

**היא הייתה גאה מאוד ממה
שעשתה.**

**היא הייתה יותר גאה מאי-פעם
כשרק ישבה במקום אחד.
"מה אוכל לעשות יותר?" שאלה
את עצמה.**

**ומאותו היום האות B בילתה
מרבית זמנה בעשיית דברים
לאותיות אחרות ובעזרה לאלה
שהיו זקוקות לכך.**

**וכשהגיע סוף יום העבודה היא
ישבה בכורסה שלה בנוחות, בצל
הסככה, והביטה על המים
בבריכה.**

**כי בארץ המילים אין דבר שגורם
יותר סיפוק מאשר יום עבודה
קשה.**